

allt för ringa i förhållande till det ansvar och de åligganden, som bibliotekarien har, och de anspråk, som på honom ställas. Jag vågar därför vördsamt hemställa,

att Riksdagen behagade tilldela nämnde bibliotekarie ett arfvode af 200 kronor, att af honom i början af hvarje månad af året utaf riksdagskostnadsmedlen uppbäras.

Med afseende å hans trägna befattning under riksdagarne, och då han lika väl som andra tjänstemän, hvilka åtnjuta förmån af semester, är i behof deraf, vågar jag likaledes hemställa,

att bibliotekarien måtte beredas tillfälle att under sommaren på tid, som dertill kan finnas lämplig, erhålla semester under sex veckor.

Stockholm den 28 Januari 1881.

J. Johansson,
från Bergsäng.

N:o 139.

Af Herr Lasse Jönsson: Om skrifvelse till Kongl. Maj:t i fråga om besigtning af hästar och nötboskap, som till Danmark, Storbritannien och Irland utföras.

Genom Kongl. kungörelserna den 30 Maj 1873, den 19 April och den 21 Maj 1875 samt Kongl. Sundhets-kollegii kungörelse den 13 Mars 1876 äro visserligen både många och välbetänkta föreskrifter och försigtighetsmått vidtagna för upptäckande och hämmande af smittosamma sjukdomar bland våra husdjur, äfvensom till förhindrande af införandet i riket af sjuka eller för sjukdom misstänkta kreatur; i hvilket senare afseende är stadgadt, att hvarje hit importeradt djur skall vid ilandförandet besigtigas af legitimerad och dertill af Kongl. Maj:ts Befallningshafvande förordnad veterinär, hvilken har att utfärda skriftligt intyg öfver

de införda kreaturens helsotillstånd; men något lagstadgande om besigtning af de från vårt land till utförsel ämnade kreaturen finnes ännu icke, oaktadt ett sådant efter mitt förmenande kan anses af behovet storligen påkalladt. Skälen, hvarför ett sådant försigtighetsmått icke vidtagits, lära hafva varit, dels att man ansett det vara hvarje lands skyldighet att sjelf till sitt eget skydd vidtaga sådana åtgärder, att det mot införandet af sjuka eller för sjukdom misstänkta djur kunde vara betryggadt, dels ock att erforderliga åtgärder i detta syfte endast borde utgöra föremål för exportörens enskilda verksamhet och omtanka. Erfarenheten har dock visat, att vår kreatursexport kan lida oerhörd skada derigenom att, vid förekommande fall af smitta i annat land hos kreatur, som tros vara importerade från Sverige, man är i saknad af sådana officiella bevis, som kunna ådagalägga kreaturens helsotillstånd vid utförseltillfället. Vore, i likhet med hvad som eger rum i Tyskland och Danmark m. fl. länder, hvarifrån kreatur utföras, i Sverige så anordnad att hvarje kreatur, som från riket utfördes, skulle besigtigas, kunde man hafva anledning hoppas, dels att möjligen inom landet förekommande fall af smitta lättare kunde upptäckas, dels att sådana rykten skulle uteblifva eller åtminstone förminska i styrka och trovärdighet, som t. ex. att kreatur, hvilka, efter det de en månad varit i annat land uppstallade bland en mängd andra djur, kunnat anses medföra smitta dit, oaktadt de troligen blifvit enligt gällande föreskrifter granskade och besigtigade vid ilandförandet och dervid förklarade att vara friska. Ännu mera är en sådan anordning behöfzig, då kreatur blifva af danske män inköpta här i landet, för att omedelbart afsändas till Storbritannien på danska fartyg tillsammans med en mängd andra djur från Danmark eller annat land, hvilka alla sistnämnda djur äro besigtigade och försedda med officiella intyg öfver deras helsotillstånd, hvaremot de från Sverige till någon hamn i Danmark ankomna djuren möjligen omedelbart förflyttas från det fartyg, som fört dem från Sverige, på det fartyg, som skall föra dem till Storbritannien, vid hvilka tillfällen dessa djur icke alls blifva besigtigade i Danmark, hvarken såsom dit inkomna eller derifrån utförda. Om då, efter ankomsten till Storbritannien, något eller några af djuren skulle befinnas vara angripna af smittosam sjukdom, är det ganska antagligt att de obesigtigade djuren anses vara de som äro smittade, och att vårt land till följd deraf drabbas af ett importförbud, som skulle åstadkomma oberäkneliga förluster. Jag tillåter mig att i detta hänseende hänvisa till bifogade tabell, som utvisar de olika slag samt antalet och värdet af de kreatur, som under åren 1874—1879 blifvit exporterade särskildt till Danmark och särskildt till Storbritannien och Irland.

Emot vidtagande af förenämnda anordning, som i Tyskland och Danmark eger rum, kan möjligen göras den invändning, att den komme att medföra kostnader och tidsutdrägt vid exporten af kreatur, ifall att alla till export bestämda djur skulle besigtigas. Jag har därför tänkt mig besigtning endast af de större och

dyrbarare kreaturen, såsom hästar och nötboskap, och att ovilkorlig besigtning borde stadgas endast å de kreatur, som skola exporteras till Danmark, Storbritannien och Irland, hvilken export sker från ett mindre antal hamnar vid syd- och västkusten. Jag hoppas dessutom att Kongl. Maj:t kan låta anordna så, att statsverket, eller hushållningssällskapen, inom hvilkas distrikt dessa hamnar äro, eller de städer, som få en sådan exporträtt, böra på något sätt bidraga till minskandet af exportörens kostnader för besigtningen. Hvad tidsutdräkten beträffar, så vet man att de till export ämnade kreaturen i allmänhet före utförandet uppställas, hvarunder besigtningen bör utan dröjsmål kunna åstadkommas.

Så väl Kongl. Medicinalstyrelsen som Kongl. Kommerskollegium och Kongl. Generaltullstyrelsen föreslogo i Oktober 1878 att, för beredande af tillfälle för kreatursexportören att angående kreaturens helsotillstånd vid utskeppningen erhålla tillförlitliga och officiella intyg, Kongl. Maj:t täcktes föreskrifva, att de legitimerade veterinärer, som enligt Kongl. kungörelsen af den 30 Mars 1873 voro af Kongl. Maj:ts Befallningshafvande utsedde att öfvervaka importen, äfven skulle vara pligtiga att, då så påfordrades, omedelbart före kreaturens inskeppning desamma besigtiga och undersöka samt om deras helsotillstånd afgifva skriftliga intyg mot ersättning af exportören. Dessa embetsverks förslag har icke blifvit till efterrättelse påbudet i det Kongl. brefvet af den 18 Oktober 1878.

Med anledning af det anförda tager jag mig friheten värdsamt föreslå,

att Riksdagen måtte i underdånig skrifvelse anhålla, det Kongl. Maj:t täcktes låta vidtaga sådana åtgärder, att alla för utförsel till Danmark, Storbritannien och Irland bestämda hästar och nötboskap blifva omedelbart före deras utskeppning af legitimerad veterinär besigtigade och undersökta, samt att Kongl. Maj:t ville låta anordna denna besigtning så, att den blifver skyndsamt verkställd samt medförande så liten kostnad som möjligt för exportören.

Stockholm den 28 Januari 1881.

Lasse Jönsson,

Riksdagsman för Ingelstads och Jerrestads härad.

(Bilaga.)

Tabell öfver exporten af kreatur från Sverige till Danmark samt Storbritannien och Irland under nedannämnda år:

År.	Kreatursslag.	Till Danmark			Till Storbritannien och Irland		
		Antal.	Värde.		Antal.	Värde.	
			Kronor.	öre.		Kronor.	öre.
1874	Hästar . .	2,153	538,550	—	49	12,250	—
»	Nötboskap	13,324	3,250,240	—	8,724	2,093,760	—
»	Får	17,937	269,064	—	1,781	28,101	—
»	Svin	7,136	392,480	—	359	19,745	—
1875	Hästar . .	647	166,750	—	39	9,756	—
»	Nötboskap	15,774	3,789,400	—	3,895	934,800	—
»	Får	15,229	258,905	—	879	15,615	—
»	Svin	9,657	637,362	—	145	9,570	—
1876	Hästar . .	1,235	308,750	—	14	3,500	—
»	Nötboskap	15,344	2,418,560	—	4,714	1,730,910	—
»	Får	17,538	421,008	—	599	14,376	—
»	Svin	10,000	659,984	—	51	3,366	—
1877	Hästar . .	925	231,250	—	11	2,750	—
»	Nötboskap	15,736	4,094,900	—	4,232	1,100,320	—
»	Får	16,936	381,071	—	1,230	27,675	—
»	Svin	8,047	241,410	—	301	9,030	—
1878	Hästar . .	1,194	298,500	—	90	22,500	—
»	Nötboskap	23,138	5,253,665	—	7,858	1,785,508	—
»	Får	18,280	319,967	—	4,372	76,610	—
»	Svin	13,348	373,744	—	2,401	67,294	—
1879	Hästar . .	1,353	338,400	—	5	1,250	—
»	Nötboskap	20,576	2,489,231	—	8,845	1,103,025	—
»	Får	19,375	373,788	—	3,633	72,708	—
»	Svin	8,640	380,166	—	1,788	78,672	—